

Forfatter: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1848-07-24)

Citation: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1848-07-24)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 15. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000010.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Johan Grundtvig til Faderen.
Skanderborg 24 Juli 48 Kl. 12 F. M.

Kjære Fader!

Jeg haaber, at Moder har modtaget det Brev, jeg igaar sendte hende fra Aarhus og bragt dig min Hilsen. Først idag har jeg været istand til at faae nogle Timers Ro til at skrive dig til, da jeg har ladet vore Folk blive her længere end ellers paa Grund af en styrtende Regn fra imorges tidlig af. Nu til Sagen.

Jeg kan ikke noksom takke dig for din faderlige Afskedsang til os ¹⁾, at jeg ikke har gjort det før haaber jeg, at du tilgiver mig. Jeg føler, hvad det maa koste dig at sende din hele mandlige Afkom, de eneste af vor Green af Familien, som er tilbage, Døden imøde, ogsaa jeg ønsker, at Johan Grundtvigs og N. F. S. Grundtvigs Stammer, hvoraf Svend og jeg ere de yngste mandlige Skud, maatte skue Danmarks Gjenfødelse og medvirke til dets Lykke med deres Liv og ej blot med deres Død, men det er mig aldeles tydeligt og bliver daglig mere, at jeg har gjort Ret i at gaae med i Krigen, thi jeg vilde ej have Ro til nogen anden Syssel nu, end den, at tage activ Deel i Fædrelandets Forsvar. Jeg beder derfor ogsaa den Gud, paa hvem jeg ligesom du, stoler i Liv og Død, at han vil bevare en af os for Fædrelandets Fremtid, som jeg troer, at vi som faa, takket være din faderlige Vejledning, have Evner og Lyst til at sikre og befæste, saavidt vi formaae, i den Retning, at Danmark og Norden kan vinde en selvstændig og lykkelig Tilværelse, uafhængig af misundelige og rovsyge Naboer, og en rolig, fredelig Udvikling til alle gode Kræfters gavnlige Virksomhed og deraf følgende Frugt. — Nok en Gang Taks. 16for dit faderlige Farvel og for al den Kjærlighed, du altid har viist os, og som vi desværre hidtil ikke have gjengjældt som det sig burde ; jeg er vis paa at du tilgiver det og er overbeviist om, at vi ikke fattes den sønlige Kjærlighed, du mere end de fleste Fædre fortjener, og som vi ikke maatte være dine Sønner, dersom vi ej dybt følte og paaskjønnede. Du har opdraget os til selvtænkende og selvstændige Mænd, og om vi mangen en Gang have, og vist med Rette, syntes dig at drive denne Selvstændighed videre end tilbørligt, saa er jeg dog overbeviist om, at du seer, at vi, som havde en Mand som dig til Fader, havde en større Kamp at bestaae end de fleste, hvis Fædre vare Dusinmennesker, og at du dog Intet ønskede mindre end at have to Echoer i dine Sønner, der kun gjengave den Lyd, de modtog. Du veed ligesaavel som vi, at der ere mange, der kun ere Echoer af dig, og Betragtningen af dem have vistnok ofte bragt os til at optræde i skarpere Modsætning til dine Anskuelser, end det egentlig var vor Mening; i det Væsenlige troer jeg du veed, at vi ere enige, og jeg haaber du skal end mere erkjende det, ifald Gud under os Liv og Helsen til at gaae frem paa den Bane, vi af egen Lyst og Drift have valgt. For Tiden kan vor Stræben kun være, i Fædrelandets Tjeneste at vise os dig og vor gamle Slægt værdige og at gjøre alt Vort til at hævde vort Lands Hæder og vort Folks Ret og gjenvinde den rolige Udviklings nødvendige Betingelse, ialfald for os, nemlig Fred og Rolighed inden vore Landemærker. — Jeg maa bede dig nøjes med dette idag. Jeg vil nu i et Brev til Meta, der vel er vendt tilbage, naar dette modtages, fortælle om vor Marsch herhid, og venter at hun lader Eder læse det.

Hils Moder paa det hjerteligste og tak hende for hendes mageløse Omhu og Kjærlighed, som bringer mig Taarer i Øjnene hver Gang jeg mindes den, det vil sige hver Morgen og Aften, naar jeg har lidt Rolighed til at tænke paa Andet end mit nærmeste Kald. Gud bevare hende og Eder Alle karske paa Sjæl og Legeme og lade mig snart høre fra Eder. Hils ogsaa Tante Jane hjerteligt fra

din hengivne og taknemmelige Søn
Joh. Grundtvig.